

כדי לאחות את הקרעים ביום שאחרי ? צרך להבין את המגמות בחברה החרדית

by written יעקב פלבינסקי | 24.01.2024

מלחמת "הרבות ברזל" תפסה את החברה הישראלית בנקודת זמן קריטית. הפערים התהומיים שנתגלו בין המחות, איימו לモוט את השרידים האחוריים של הלכידות החברתית בישראל.

אך נכון אירובי ה-7 באוקטובר, המציאות השתנתה ברגע. המגזר החרדי הוכיח מעורבות חיונית מיד עם היודע האסון, מתנדבי ארגוני חירום אזרחיים לקחו חלק מרכזי בהצלת חי אדם ודובר צה"ל פרסם כי התקבלו יותר מ-5,000 פניות של חרדים המעוניינים להתגיים.

הבנה נcona של המגמות בקרב החברה החרדית בעקבות המלחמה, תוכל לתרום רבות לאיחוי הקרים ביום שאחרי:

המלחמה ? חלון הזדמנויות לבניית אמון

תחושת השותפות הינה תגובה אינטינקטיבית לאירועים הקשיים, אך תשובות דועכות עם הזמן. נדרשים מאמצים מושכלים המבאים לידי ביטוי את אורח החיים החרדי כדי לבנות אמון ארוך-טווח בין הציבור החרדי לאוכלוסייה הכללית. בכלל זה, הבנה ? גם אם לא הסכמה ? שלימוד תורה הוא אבן יסוד בחברה החרדית ושבולם הישיבות לא יפגע בתוכניות עתידות.

התנדבות החרדית אינה חדשה

התנדבות החרדית בימי המלחמה היא חלק מתרבות התנדבות במגזר בשגרה ובחירום. רתימת הרוח התנדבותית החרדית למאץ הביטחוני חשובה כדי לייצר תשתיית שתהווה חלופה הגיונית לתוכניות הגיוס הישנות באופן שתהינה מקובלות על כולן.

היחס הכללי לגיוס לא השתנה

בציבור החרדי הרחב קיימת הפרדה רעיונית בין הכבוד והדאגה לחילילים לבין גיוס בפועל. בעוד מרבית החרדים מעריכים את החיילים, גיוס מלא נחשב כמנוגד לתפיסת העולם החרדית במסגרת כור ההיתוך הכח"לי. לכן, נדרשת בנית שותפות חיונית לאורץ זמן המבוססת על מערכות אזרחיות, כגון איחוד הצלה, זק"א וארגוני נוספים.

השינויים הגדולים ? החזנה

בחסות המלחמה, קיים נרמול של התגייסות מוחצנת בקרב אלה שגם קודם לא התנגדו עקרונית לגיוס, אך בקרב הציבור השמרני לא מדובר ב"רעדת אדמה", כפי שעשו להשמע מהרשומות החברתיות.

פתרונות מתחילים בהבנה

המגזר החרדי בניו מארמים רבים, להם מאפיינים שונים. כדי לגשר על הפערים הללו וلتווך אותם בהגינות למקבלי החלטות, נדרש גורם מייעץ בעל מעורבות עמוקה בקהילה החרדית וידע רלוונטי, שיוכר לצורך כך חלק אינטגרלי מהדרג המוצע.

העברת מידע מڪוציאי נדבך חשוב לבניית אמון

מקורות המידע של חרדים רבים נשענים על עיתונים מודפסים וקווי "נייעס". נכון להיום הסyncrhoן בין המערכות הרשמיות לפלטפורמות הללו, תוך התאמת התכנים לקהל היעד.عروצחים אלה חשובים להעברת מידע אמין מגופים רשמיים, לרבות שיתוף פעולה עם דו"צ והעמקתו.

פתרון עתידי רק בהסכם

בניגוד לזרים שעשו להתקבל מהרשות, הציבור החרדי הרחב נאמן להנאה ולא ממהר לאמן שינויים. הרשותות החברתיות יכולות לשקף דעתם מגוננות, אך לא תמיד מציבות מראה למציאות. לכן, כל רצון להוביל מהלים נכון שיהיה מתואם ומוסכם עם ההנאה הרוחנית ולא מעלה.

בטיחו לאומי לא רק בצה"ל

בשונה מגויס לצה"ל, גופי הביטחון האחרים אינם נטפסים כאյום על הקיום החրדי. זו הסיבה שרבים מוצאים אלטרנטיבה בהתנדבות לארגונים המספקים מענה מציל חיים. למשל, קהילות מרכזיות פתחו כיתות כוננות רשמיות. ארגונים אלו צריכים להיליך בחשבו ביחסם למעורבות חרדית שתתרום לביטחון הלאומי.

יכולת הגנה עצמאית

סוגיית הנשק במגזר החרדי חיונית ליכולת של הציבור החרדי לתת מענה מציל חיים בתוך ריכוזי מגורייו. יש צורך בפתרונות יצירתיים הנוגעים להיבטי הרישוי וההכשרה של החברה החרדית, שלא עומדים בכל התבחנים לנשיאות נשק.

רתימת נוער מתמודד

ערים ללא מסגרות יכולות לחתול חלק משמעותית במשא ומתן האומיים לשותפות ביטחונית. שיתוף פעולה של המערכת הביטחונית עם יוזמות עירוניות האמונה על כך, יכול להועיל בrama המקומית והלאומית.

לסיכום, הנכוונות החרדית להתנדב נוכח ומתבטאת בעוצמה. נותר לתרגם למסגרת מוכרת ומאורגנת שלא תתנגש עם ערכי הליבא של החברה החרדית ואף תכיר בהם. רתימת היכולת האזרחיות הגבוהה של הציבור החרדי באופן מכובד ובשיח משותף לטובת האינטרסים הביטחוניים של ישראל, יכולה ליצור מציאות חדשה שתתרום לחוסן הארץ. למרות הדעה הטבעית, ההזדמנויות עדין קיימות.

המאמר התפרסם במקור ראשון, בתאריך 24.1.2024.